

svævende Statsgjæld, fremhæves: at det hele Forhold maa betragtes som en Bankforretning, der bør ligge udenfor Statshuusholdningens Virksomhed.

Dertil kan føies, at en saadan Bankforretning drives med Tab for alle Parter. Store Pengemidler samles her i Statskassen og savnnes i de forskjellige Landsdele, hvor de burde yde Fordeel for det Almene, ved at anvendes i locale Bankforretninger, der, etablerede og bestyrede paa en sikker og fornuftig Maade, i høj Grad vilde bidrage til Landets materielle Udvikling. En Anviisning i denne Retning findes i den nu trufne Foranstaltning, at Nationalbanken modtager Skuffemidler, tilhørende Kjøbenhavnske Boer, og det synes rimeligt, at der om Modtagelsen af lignende Midler efterhaanden maatte kunne træffes Overenskomst med Privatbanker, hvor saadanne findes, og mod at disse vare underkastede visse Regler og Tilsyn. Iøvrigt afgive ogsaa Creditsforeningerne for Landeiedomme en solid og beqvem Udvei for at anbringe offentlige Midler.

Saavidt vides, er Statskassen ikke besværet af Umyndiges Midler, der høre under Kjøbenhavns Overformynderi. Man tør vel derefter antage, at naar Forvaltningen af alle Umyndiges Midler var fordeelt til et passende Antal Overformynderier i Landet, vilde al Trang

til at benytte Finantsvæsenet som Banquier bortfalde.

Sparekassernes Forretning med Statskassen er identivis den uheldigste Deel af det hele her omhandlede Forhold. Ved at indskyde Pengene i Statskassen, opnaaes kun en lav Rente af dem og de unddrages en nyttig Circulation i deres Hjem, medens en pludselig Udbragen af dem kan medføre et ikke ringe Tab for Finantserne. Forsaavidt en Sparekasse ei selv vilde drive en Bankforretning, maatte en Overenskomst kunne træffes med nærmeste Privat-Bank.

For at kunne gennemføre en saadan Reform som den af Finantsministeriet i Motiverne til Lovudkastet paapegede, og som Udvalget maa ansee for høist ønskelig, vil det være nødvendigt at bemyndige Finantsministeren til at tilveiebringe Midlerne, der maatte udkræves for at afholde Udtællingerne af Statskassen, og Udvalget henleder Opmærksomheden paa, at der under fornøden Control kunde udstedes Besviser, der gave en lav Rente, og hvis Capital og Rente efter en vis Tids Frist, f. Ex. 12 à 18 Maaneder, vare betalbare ved Finantskasserne og Amtstuerne. Saavidt Erfaringen fra andre Lande tør anvendes her, vilde slige Finantskasebesviser finde let og fordeelagtig Afsetning.

Alberti.

A. Hage,
Ordsrør.

L. C. Larsen.